

Rada pro mezinárodní vztahy - „zázračná zbraň“ atlantické geopolitiky, část 1

 zvedavec.news/komentare/2022/10/9375-rada-pro-mezinarodni-vztahy-zazracna-zbran-atlanticke-geopolitiky-cast-1.htm

Andrej Kosterin

24.10.2022 Komentáře Témata: USA, Analýza, Konspirace, Korporační kapitalismus, Válka o dolar 3061 slov

„Ať se vám to líbí, nebo ne, světová vláda vznikne. Pokud ji lidstvo nepřijme dobrovolně, budeme si ji muset vynutit.“

James Warburg (1950)

Dlouho existovaly dva extrémní názory na hybné síly dějin. První je, že dějiny podléhají přísným objektivním zákonům, které jsou jen málo závislé na vůli králů, prezidentů a tím spíše obyčejných smrtelníků. Jediné, co můžeme udělat, je naučit se tyto zákony, abychom pochopením jejich významu a tendencí pomohli dějinám vykonávat jejich práci co nejefektivněji a bezbolestněji. Nejdůsledněji tento názor ztělesňuje historický materialismus.

Druhý extrém vidí historii jako spiknutí. V tomto konspiračním pojetí se historie jeví jako nepřetržitý proud intrik, separátních jednání, dohod pod stolem, pokusů o atentát a převratů. Pro konspirační teoretiky znamená „jízda na tygru“ dějin vytváření vlastních tajných společností a odhalování společností nepřátelských, spřádání vlastních spiknutí a maření spiknutí jiných.

Oba pohledy jsou svým způsobem relevantní. Dějiny mají nepochybně své zákony a významy, které je třeba znát, abychom s nimi mohli jednat, nikoliv jim navzdory. Jedna z hlavních postav našeho příběhu, Allen Dulles, řekl, že *„člověka je snadné zmást fakty, ale jakmile pochopí zákonitosti, nedá se oklamat“* [1].

Není však pochyb o tom, že spiknutí a tajné společnosti hrají v dějinných zvratech důležitou roli. Tajné lóže a spiknutí svrhly mocné dynastie a vyvolaly revoluce ve zdánlivě prosperujících společnostech, otočily běh dějin o 180 stupňů a vůdci vypadali jako beznadějní outsiders. Historie není ani tak šachová hra jako hra bridž, nejen věda, ale také umění přechytračit soupeře a do poslední chvíle skrývat klíčové vítězné karty. Když však dojde na taktické vítězství nebo když se příběh ocitne na rozcestí (tj. když malý zásah do systému může vést k nepředvídatelným důsledkům), hra se mění v poker, kde je hlavním úkolem přelstít soupeře. V těchto chvílích se objevují zrádné nástroje spiknutí.

Západu se podařilo spojit oba extrémní a vytvořit skutečně zázračnou zbraň: *think tanky* (myšlenkové trusty). Na jedné straně jsou to mocná centra výzkumu a analýzy (“univerzity bez studentů“, jak se jim říkalo před druhou světovou válkou). Na druhou stranu, čím byly tyto „továrny“ uzavřenější a utajenější, tím byly účinnější.

Neuvěřitelná účinnost továren na myšlenky byla způsobena důmyslnou kombinací výzkumu, zpravodajských a podvratných činností, jakož i důmyslnou organizací sítě, která skrývala skutečné cíle a příjemce. „Think tanky jsou velmi úzce propojeny s politickou třídou (establishmentem), zpravodajskými službami a finančními a

průmyslovými elitami a organizují složité interakce mezi různými skupinami, které spolu někdy ostře soupeří. Továrny na myšlenky jsou mozkiem a rukama toho, čemu se běžně říká „hluboký stát“ [2].

Tvoří mocnou ideologickou a politickou páteř západního (především amerického) establishmentu, jeho intelektuální páteř a potenciál. Podle N. A. Narochitskaja, „tito mocní generátoři ideologie vytvářejí jemné a nepřímé axiomy světonázoru pro zasvěcené a stereotypy pro cizince; jejich rozsáhlá mezinárodní činnost nahrazuje a doplňuje práci americké diplomacie a ideologické rozvědky. A konečně jsou „krví a mozkiem“ elit, skrze které koluje „pravdivé poznání“, média mistrně ztotožňují americké zájmy s morálně-etickými kánony vesmíru a zpracovávají milionový démos, naivně přesvědčený o své domnělé „kratii““ [3].

Smysl existence think tanků: propaganda, vytváření a zavádění ideologií, rozvoj a kontrola veřejného a politického diskurzu, indoktrinace, formování a výzkum veřejného mínění, tvorba veřejné politiky v širokém spektru otázek (outsourcing a lobbying), sběr a analýza dat, analýzy a žurnalistika, vydávání knih a médií, služby zákazníkům, školení zaměstnanců, dobře placené útočiště pro politiky, vojáky a státní úředníky ve výslužbě. „Think tanky“ jsou na vrcholu informační pyramidy, jejímž prostřednictvím se uskutečňuje skutečné vládnutí.

Kniha Vladimira Maslova Továrny na myšlenky jako nedílná součást západní nadspolečnosti [4] poskytuje unikátní údaje o „továrnách na myšlenky“, které byly odtajněny z nepřímého souboru dat. Seznam obsahuje 155 organizací a odhaluje jejich zaměstnance a rozpočty. Patří mezi ně známé a vlivné organizace jako *Carnegie Foundation*, *Hoover Institution*, *World Resources Institute*, *Heritage Foundation*, *RAND Corporation*, *Human Rights Watch*, *Freedom House* atd.

Mezi nimi je na skromném 12. místě Rada pro zahraniční vztahy (CFR), jeden z nejmocnějších nástrojů americké geopolitiky, která je předmětem naší analýzy.

Když Karl Polanyi formuloval pojem „zlobné intelektuální převahy“ [5] vůdců Třetí říše nad jejich protivníky jako jednu z hlavních příčin Hitlerova brzkého úspěchu, neměl na mysli ani tak vědomosti, jako spíše zradu, jejímž cílem bylo zničení stávajícího světového řádu. Právě tato okolnost, zlověstná intelektuální převaha západních elit, sehrála důležitou roli při vítězství liberalismu v boji o světovou hegemonii. Nejúčinnějším nástrojem k dosažení této „zlověstné intelektuální převahy“ byly a stále jsou „think tanky“, zejména Rada pro zahraniční vztahy.

Zrod CFR

V první čtvrtině 20. století prošla americká idea, která kolovala ve veřejném povědomí jako synkretická fúze Manifest Destiny Johna O'Sullivanova a Monroeovy izolacionistické doktríny, významnou změnou. Spojené státy se zapletly do první světové války. Po Versailleské míře začínají Spojené státy přehodnocovat své místo ve světovém systému. Zatímco dříve se Manifest Destiny projevoval jako strategický projekt, jehož cílem bylo dosáhnout americké nezávislosti na evropských mocnostech a získat kontrolu nad Střední a Latinskou Amerikou (Monroeova doktrína), nyní se Spojené státy cítily připraveny rozšířit své zájmy a hodnoty i mimo americký kontinent – spoluúčast na vítězství nad Německem nabízela historickou perspektivu. Anglie, někdejší námořní říše, navíc před očima ztrácela kontrolu nad svými koloniemi a vznikalo tak významné mocenské a vlivové vakuum. Naproti tomu americká ekonomika vzkvétala a Spojené státy začaly postupně skupovat britské kolonie a pod rouškou nezávislosti a demokracie nad nimi zavádět svou hospodářskou a politickou kontrolu. To vedlo ke vzniku Wilsonovy doktríny, která nahradila Monroeovu doktrínu. Od té

plukovník Mandell House

doby se celý svět stal územím určeným pro americkou strategickou kontrolu a šíření amerických hodnot (demokracie, lidská práva, svobodné podnikání) [6].

Od svého založení v roce 1921 byla Rada pro zahraniční vztahy koncipována jako nejvlivnější think tank pro strategická rozhodnutí v mezinárodních vztazích. Předchůdcem vzniku Rady bylo založení výzkumné skupiny 150 vědců, kterou v roce 1917 založil americký prezident Woodrow Wilson a která byla mobilizována blízkým poradcem Woodrowa Wilsona, „plukovníkem“ Edwardem Mandellem Housem, a novinářem Walterem Lippmannem, který byl náměstkem ministra obrany USA, aby vypracovali novou vizi globální role USA v poválečném světě.

Podnik financovali přední američtí bankéři (zejména Rockefeller, Warburg a Morgan). Bezprostředním výsledkem této práce bylo Wilsonových Čtrnáct bodů, které nastínily novou americkou strategii pro mír po první světové válce a v mnoha ohledech byly reakcí na Leninův mírový dekret.

Komise se od té doby stala institucionalizačním centrem celé anglosaské a obecněji západní geopolitické tradice, která upřednostňuje „mořskou civilizaci“ a perspektivu její planetární nadvlády. Od svého vzniku se CFR snaží být intelektuálním centrem světové politiky, jakýmsi kodifikátorem „světové vlády“, chápané jako instance globální kontroly ve jménu geopolitického subjektu, kterým je „mořská civilizace“. Geopolitika se od té doby bude rozvíjet především v rámci této organizace a s ní spojených vědeckých, politických a zpravodajských struktur [7].

novinář Walter Lippmann

Na konci první světové války se Wilson vydal do Evropy, aby se osobně zúčastnil mírové konference ve Versailles. Doprovázelo ho pět osobních asistentů, včetně plukovníka House, a 23 členů vyšetřovací komise. Americká delegace vnutila svým partnerům svůj modus operandi: zakázala jakoukoli diskusi o mírových dohodách, dokud si země neurčí, jaký mír bude. Rovněž nastiňuje své plány pro svět otevřený obchodu bez omezení a celních předpisů. Tyto plány ve skutečnosti odrážejí to, co se později začalo nazývat globalizací. Podporoval také vytvoření Společnosti národů, jejímž cílem by bylo předcházet válkám. Tento plán byl z velké části korigován Evropany a nakonec odmítnut Kongresem USA, který tak vyjádřil svůj nesouhlas s Wilsonem [8].

Zároveň se britská a americká delegace rozhodly vytvořit mimo mírovou konferenci akademii, která by sdružovala oba státy. Jejím účelem by bylo institucionalizovat činnost vyšetřovací komise, a tím rozvíjet a podporovat společnou strategii atlantické zahraniční politiky. Nakonec se Anglo-americký institut mezinárodních vztahů rozdělil na dvě nezávislé divize, jednu se sídlem v New Yorku a druhou v Londýně. Americkou divizi, Radu pro zahraniční vztahy, organizoval Elihu Root (na obrázku níže), ministr zahraničí za vlády Theodora Roosevelta (který schválil americké invaze na Kubu, do Hondurasu a Dominikánské republiky, a přesto získal Nobelovu cenu za mír). Ve stejné době Britové založili Královský institut pro mezinárodní záležitosti (RIIA), známý spíše jako Chatham House, protože sídlí v bývalém londýnském sídle. Založili také třetí středisko pro globální správu věcí veřejných, Tichomořskou studijní jednotku se sídlem v Evropě, která se však příliš nerozvinula.

Pravidla fungování CFR a Chatham House jsou stejná jako u všech výzkumných ústavů: účastníci jsou vyzýváni, aby pracovali na stanovených cílech mimo organizaci a pod falešným jménem. Jádro nových organizací tvořili významní bankéři, obchodní magnáti, politici, generálové, právníci, vědci a novináři. Mezi první členy patřili David Rockefeller, John Pierpont Morgan, jeho právník,

milionář John William Davis (první předseda Rady), Herbert Hoover (prezident USA), Averell Harriman (velvyslanec USA v SSSR), John Foster Dulles (ministr zahraničí za prezidenta Eisenhowera), Allen Dulles (první šéf CIA, předseda Rady v letech 1946-1950), právník Paul Cravat, Paul Warburg (zakladatel Federální rezervní banky v New Yorku), bankéři Henry P. Davison, Mortimer Schiff, Thomas Lamont a Russell Lefingwell [9].

Zakládající členové a první představitelé Chatham House byli neméně silní: Lionel Curtis, britský státník Robert Cecil (Nobelova cena za mír v roce 1937), bývalý ministr zahraničí Edward Grey, bývalý premiér Arthur Balfour, lord Lothian, ekonom John Maynard Keynes, oxfordský profesor Alfred Zimmerman, historik Arnold Toynbee [10]. CFR sponzorovala rodina Morganů, John Rockefeller, Bernard Baruch, Jacob Schiff, Otto Kahn a Paul Warburg.

Je zajímavé, že na počátku mohli v CFR a Chatham House pracovat pouze američtí a britští občané. Charakter obou organizací se vyvíjel odlišně v Británii orientované na impérium a v izolacionistické Americe. Tyto rozdíly se výmluvně odrážejí v názvech časopisů, které vydávaly: Foreign Affairs patřily CFR a International Affairs Chatham House.

V roce 1921 převzal vedení CFR Isaiah Bowman (na obrázku vlevo), americký vědec a prezident Americké geografické společnosti, který se stal jedním z hlavních ideologů programu Woodrowa Wilsona. Bowman formuloval koncept „nového světa“, v němž popsal rovnováhu národních zájmů jednotlivých států a upřednostnil postupné dosažení světové nadvlády Spojených států. Bowman nastínil geopolitickou strategii rozvoje CFR v následujících desetiletích: postupná cesta ke „světovládě“ v zájmu

Isaiah Bowman

euroamerického společenství prostřednictvím vědomého a záměrného zapojení USA do globálních procesů všude tam, kde k nim dochází.

V roce 1922 vedl Edwin Francis Gay (na obrázku vpravo), bývalý děkan Harvardské obchodní školy a ředitel Rady pro válečnou námořní dopravu, úsilí Rady pro zahraniční vztahy o vydávání časopisu, který by se stal „autoritativním“ zdrojem informací o zahraniční politice. Od bohatých členů Rady získal 125 000 dolarů a v září 1922 založil časopis Foreign Affairs, který si během několika let získal pověst „nejuznávanějšího amerického časopisu o mezinárodních vztazích“ [11].

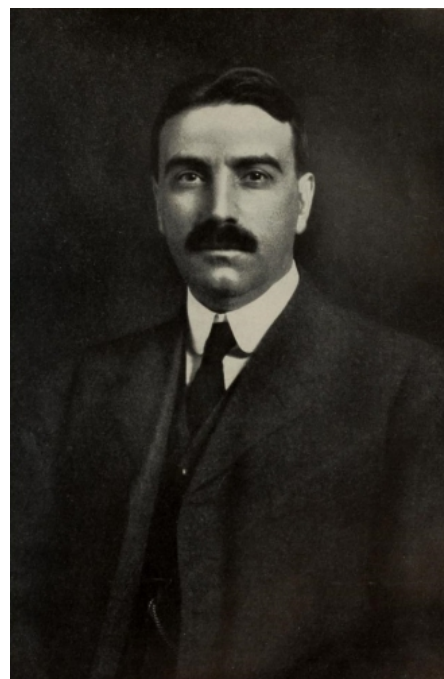
S Radou začal spolupracovat významný britský geopolitik Halford Mackinder, který byl členem britské delegace při uzavírání Versailleské smlouvy.

Mackinder se přímo postavil Wilsonovi a jeho ideologickým stoupencům v období před Versailleskou smlouvou a výslovně interpretoval Wilsonovu doktrínu jako nárok Spojených států na plnění funkce „světové velmoci“ v globálním měřítku. Ochotně přiznal, že za „idealismem“, jehož byl sám aktivním stoupencem, se skrývá známý anglosaský imperialismus.

A právě v tomto okamžiku se oba směry –

britský a severoamerický – spojily do jedné společné geopolitické tradice, běžně označované jako „anglosaská“ nebo „atlantická“.

Názory Alfreda Thayera Mahana, vývoj amerických vědců v oblasti „politické geografie“ a planetární strategie americké nadvlády v mysli Woodrowa Wilsona se prolínají s britskou imperiální geopolitikou H. Mackindera. Mackinderovy britské imperiální geopolitiky a nyní běžný trend. Mackinder později publikoval své politické texty ve Foreign Affairs, tiskovém orgánu CFR. Ve stejném časopise vyšel i

Edwin Francis Gay

jeho poslední článek „Kulatá planeta a vítězství mírových sil“, v němž H. H. Mackinder publikoval své názory na politické uspořádání světa po druhé světové válce [12].

Přestože formálně existovala tři autonomní vládní centra (CFR, Chatham House a Pacific Studies), tato centra úzce spolupracovala a navíc byla hluboce integrována do jedinečné struktury takzvaného „Deep State“. Hluboký stát má svůj původ u Kulatého stolu lorda Alfreda Milnera (portrét níže), britské tajné společnosti, která usilovala o vytvoření „světové vlády“ pod patronací Rothschildů. Chatham House byl vlastně prodlouženou rukou Kulatého stolu. Po smrti lorda Milnera v roce 1925 jsou zmínky o Kulatém stole vzácné, zatímco zmínky o Královské instituci jsou častější. Stačí říci, že Milnerovým tajemníkem byl Lionel Curtis, jeden ze zakladatelů Chatham House. Ve Spojených státech byl Kulatý stůl zároveň úzce spojen s rodinami Schiffů, Warburgů, Guggenheimů, Rockefellerů a Carnegieů. Někteří historici výslovně uvádějí, že MS byla založena v roce 1921 Společností kulatého stolu, což představuje její obnovení na americké půdě [13].

Alfred Milner

Krátký příběh úspěchu

Od konce 30. let 20. století přispívaly Fordova nadace a Rockefellerova nadace Radě pro zahraniční vztahy značnými částkami. V roce 1938 bylo v celé zemi založeno několik výborů pro mezinárodní vztahy, které byly financovány z grantu Carnegieho nadace. Tyto výbory ovlivňovaly místní představitele a formovaly veřejné mínění, aby zajistily podporu politikám Rady pro zahraniční vztahy, a sloužily jako „užitečné naslouchací body“, jejichž prostřednictvím mohla Rada pro zahraniční vztahy a vláda USA „vycítit náladu v zemi“.

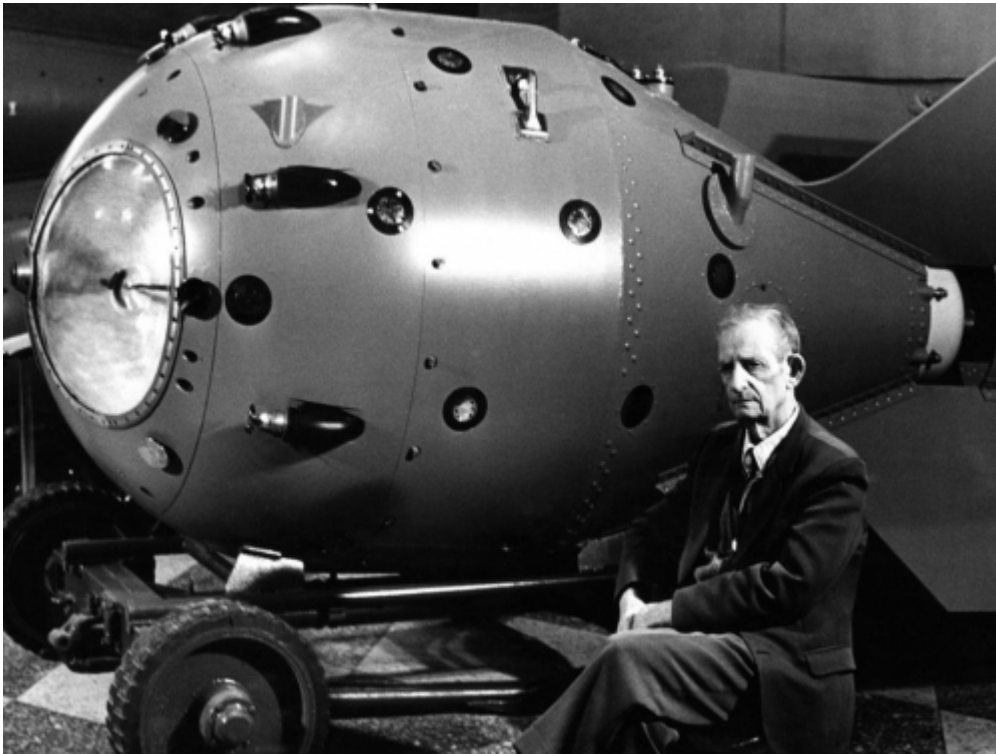
Od roku 1939 získala CFR prestiž a vliv ve vládě USA a na ministerstvu zahraničí, když založila Skupinu pro studium války a míru, která byla přísně důvěrná a financovaná Rockefellerovou nadací. Tato skupina byla natolik utajená, že členové, kteří nebyli zapojeni do jejích jednání, o existenci dané studijní skupiny vůbec nevěděli. CFR byl rozdělen do čtyř funkčních tematických skupin: hospodářské a finanční, bezpečnostní a zbrojní, územní a politické. Skupině pro bezpečnost a vyzbrojování předsedal Allen Dulles, který se později stal klíčovou postavou předchůdce CIA, Úřadu strategických služeb, který založil agent britské MI6 William Donovan.

Studie [11] uvádí, že z 502 vládních úředníků, s nimiž byly vedeny rozhovory v letech 1945-1972, byla více než polovina členy Rady pro zahraniční vztahy. Za vlády Dwighta Eisenhowera bylo 40 % vysokých představitelů zahraniční politiky USA členy CFR; za vlády Harryho Trumana zastávali členové CFR 42 % vysokých funkcí. Za vlády Johna F. Kennedyho se tento podíl zvýšil na 51 % a za vlády Lyndona Johnsona dosáhl 57 %.

V článku „*Sources of Soviet Behaviour*“ (anonymita nebo publikování pod pseudonymy bylo obecně charakteristickým rysem CFR a Chatham House, který skrýval skutečné autory), publikovaném v časopise *Foreign Affairs* v roce 1947, George Kennan z výzkumné skupiny Council on Foreign Relations vymyslel termín

„*containment*“. Tato esej měla mít zásadní vliv na zahraniční politiku USA v sedmi budoucích prezidentských administrativách. Harry Truman pověřil Kennana sepsáním zákona o národní bezpečnosti, který se stal základem celého národního zpravodajského systému (Joint Chiefs of Staff, CIA, National Security Council). Nejvyšší pozice v těchto tajných agenturách zastávali lidé z JIT: Allen Dulles, Dean Acheson, Charles Bowlen, Everell Harriman, Robert Lovett a John McCloy. Tyto instituce proto využily JIT k tomu, aby zabránily návratu izolacionistické politiky a mobilizovaly elitu společnosti ve prospěch Marshallova plánu a NATO. Díky novému zájmu o skupinu se počet členů po druhé světové válce zvýšil na 1000.

Dwight Eisenhower předsedal studijní skupině CFR, když byl prezidentem Kolumbijské univerzity. Jakmile se Eisenhower stal prezidentem Spojených států, získal mnoho členů kabinetu CFR. Jeho hlavním jmenovatelem v CFR byl ministr zahraničí John Dulles. V roce 1954, v reakci na test atomové bomby provedený Sovětským svazem, pronesl John Dulles v Harold Pratt House v New Yorku (sídlo CFR) veřejný projev, v němž oznámil nový směr Eisenhowerovy zahraniční politiky, která se odklonila od politiky prostého zadržování k nepřímé konfrontaci. V roce 1955 pak Rada svolala zasedání na téma „Jaderné zbraně a zahraniční politika“ a do jeho čela vybrala Henryho Kissingera, profesora Harvardovy univerzity (a zpravodajského důstojníka na částečný úvazek). Pracovní skupina vedená Kissingerem předložila o rok později americkou jadernou doktrínu.

Po čínském testu atomové bomby v roce 1964 začíná CFR prosazovat kontakty („udržování politiky otevřenosti“) s novým členem „jaderného klubu“. Richard Nixon oznamuje nový projekt v časopise *Foreign Affairs*. V roce 1971 podniká poradce pro národní bezpečnost Kissinger (ředitel NSC v letech 1977-1981) tajnou cestu do Peking, aby jednal s čínskými představiteli (tento Kissingerův diplomatický manévr, později opakovaně a úspěšně používaný při jednáních na Blízkém východě, dostal dokonce zvláštní název „*shuttle diplomacy*“). Sám Nixon navštívil ČLR v roce 1972 a diplomatické vztahy mezi oběma zeměmi zcela normalizoval ministr zahraničí Jimmyho Cartera Cyrus Vance, další člen Rady.

David Rockefeller se stal prezidentem CFR v roce 1970. Otevřel Radu ženám a přijal mladé zaměstnance. Vytvořil také pozici výkonného ředitele, kterou svěřil společnosti Cyrus Wines, a mezinárodní poradní výbor, v němž Francii zastupoval Michel Rocard a Kanadu Brien Muron. Současně se Fordova nadace stala sponzorem CFR, která získala mladé talentované univerzitní profesory: Zbigniewa Brzezinského a Stanleyho Hoffmana. Brzezinski (ředitel JIT v letech

1972-1977), který se za Carterovy vlády stal prezidentovým poradcem pro národní bezpečnost, zahájil novou éru americké zahraniční politiky.

Obžaloba Richarda Nixona v roce 1974 a nástup Jimmyho Cartera k moci znamenaly tichou revoluci v celém americkém politickém systému. Od té doby byla nejmocnější moc sama nástrojem nadnárodní chobotnice, „deep state“. Na institucionální úrovni je politická moc soustředěna v rukou CFR a jejích mnoha struktur, a to jak skrytých, tak viditelných. Pavouk, který tká síť globalizace po celém světě, se zamotal do své vlastní sítě. Amerika je samozřejmě stále „centrem moci“ a hlavním pólem, který bojuje o monopolní nadvládu – ale už není geopolitickou entitou, ale spíše uskupením, platformou, místem uplatnění sil a zájmů „hlubokého státu“. Nyní není po izolacionismu ani památky: Monroeova doktrína byla odhozena jako starý hadr (až do příchodu Donalda Trumpa do Bílého domu). Nejen zahraniční, ale i domácí politika je nyní podřízena cílům globalizace. Globalizace ve skutečnosti již neexistuje: pro „hluboký stát“ jsou USA „základnou“, „startovací rampou“ pro dobytí celého světa. A hlavní překážkou je SSSR.

Seznam použitých zdrojů

[1] Klimatická brána Katasonov V.Yu. Speciální operace "Velký reset". „Nová ropa“ a „nové otroctví“. - Svět knihy, 2021. - S. 13.

[2] Kosterin A. Deep State: Existuje „světová vláda“? // Ruská lidová linie. – URL:

https://ruskline.ru/news_rl/2020/12/10/glubinnoe_gosudarstvo_mirovoe_pravitelstvo_suwestvuet

[3] Narochnitskaya N.A. „Analytické instituce“ jsou oči, uši a mozek Ameriky // Náš současník. – URL: <http://www.nash-sovremennik.ru/p.php?y=2004&n=3&id=2>

[4] Maslov V. Myšlenkové továrny jako nedílná součást západní superspolečnosti // Aftershock: Jaký bude zítřek. – URL:

[5] Polanyi K. Velká transformace: Politický a ekonomický původ naší doby. - Petrohrad: Aleteyya, 2018. - S. 41.

[6] Dugin A. G. Válka kontinentů. Moderní svět v geopolitickém souřadnicovém systému . - M.: Akademický projekt, 2015. - S. 48-54.

[7] Dugin A.G. Geopolitika. - M.: Akademický projekt, 2011. - S. 90-95.

[8] Jak Rada pro zahraniční vztahy definuje diplomacii USA // Voltaire Network.

[9] Rada pro zahraniční vztahy (CFR) // Antisionismus.

[10] Katasonov V.Yu Před 100 lety vznikla organizace „otevřeného spiknutí“ – Chatham House // Strategic Culture Fund.

[11] Aganin A. Co je Rada pro zahraniční vztahy? // Tomorrow.Ru.

[12] Dugin A. G. Anglosaská geopolitika. Origins (Makinder, Speakman, SMO) // Katechon.

[13] van Helzing J. Tajné společnosti a jejich moc ve dvacátém století // LitMir.

Pokračování...

Známka 1.0 (hodnotilo 18)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

o příspěvků
(o nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

[vytisknout](#)

[uložit jako PDF](#)

[« "Mírová modernizace": Nabídka...](#)

Káva pro Zvědavce

55

Být v obraze něco stojí.

Připojte se k ostatním a staňte se také sponzorem Zvědavce, stačí částka v hodnotě jedné kávy měsíčně.

Za měsíc říjen přispělo 95 čtenářů částkou 19 175 korun, což je 55 % měsíčních nákladů provozu Zvědavce.

Bankovní spojení: 2000368066/2010

IBAN: CZ4720100000002000368066

Ze Slovenska 2000368066/8330

IBAN: SK5883300000002000368066

BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX

Bitcoin:

bc1q4omwpus89teua4ruhxrtal6v45lc3ye5a9ttud

[Další možnosti platby >](#)

Ve zkratce

[Tisková konference po slyšení v covidovém výboru EP23.10.22 21:07](#)
Evropská unie 0

[3x očkovaný Babiš dostal COVID21.10.22 00:31](#) Česká republika 2

[Nenáviděná Trussová končí20.10.22 21:11](#) Británie 1

Anthony Blinken: světu by nemělo být dovoleno zůstat bez vedení Spojených států20.10.22 10:47 USA 0

Strach a hysterie stoupají. Prezident může P. Fialu odvolat. Chytří vědí. Zuří. Sázejí na Chvilky19.10.22 22:50 Česká republika 2

Tisková konference po slyšení v Covidovém výboru EP19.10.22 19:51 Neurčeno 0

Značné poškození plynovodů Nordstream I a II nafilmovali švédští novináři19.10.22 13:47 Švédsko 1

Jasně a přehledně jak se dělá válečná propaganda19.10.22 10:50 Neurčeno 0

Vědci z Bostonské university vytvořili Covidový virus s 80 % smrtícím účinkem18.10.22 10:10 USA 2

Bezpečné a účinné: Druhý pohled (DOKUMENT 2022) - CZ TITULKY16.10.22 12:32 Neurčeno 0

Jablko nepadá daleko od stromu16.10.22 10:32 Česká republika 0

V Anglii zakázali používat slova „máma“ a „táta“16.10.22 10:14 Británie 1

Dezinformační weby mají namále14.10.22 10:59 Česká republika 4

Co nebylo řečeno o teroristickém útoku na Krymském mostě13.10.22 10:43 Rusko 11

Američané mají v Evropě "výcvikové tábory" pro novináře12.10.22 23:13 USA 2

Americký senátor rozebírá fakta ohledně zničeného plynovodu12.10.22 20:07 USA 0

Už byl napaden i ropovod Družba12.10.22 16:30 Polsko 0

Opravdu jsou chemtrails jen konspirační teorie?12.10.22 14:46 USA 0

Bývalý náčelník štábu americké armády generál Jack Keane10.10.22
10:22 USA o

Německá banka ruší hotovost09.10.22 22:28 Německo 1

Z diskuze

včera 23:40 **Posledný:** Dobrý nápad, že žrebovat...!!! Ale naši bačovia/bašovvia/báfuškovia/báčikovia nič také nedovolia, čo by ohrozilo ich...

včera 21:36 **R.E.:** Mě je úplně jedno, co si o tom Vy myslíte, ale když ta mela trvá už víc než osm měsíců a každý den tam přijde o život...

včera 21:24 **Vladan:** Odkaz by nebyl? Jinak Rusové samotní odhadují ukrajinské ztráty na 61 000 (a ztráty nepřítele se obvykle nadhodnocují). <https://www.rt.com/russia/563213-ukraine-donbass-military-losses/> Takže...

včera 20:01 **R.E.:** Lůza chce nejspíš i tohle: nevratné ztráty VSU ke dni 20.10. mrtvých 387.000, + cca 60.000 nevratně zmrzačených + 31.240 mrtvých,...

včera 19:47 **Somarik:** Vacsina alternativnych odpovedi je tu (otazka je kedy ich zmazu): Europa The Last Battle Full (12:22:54).
[url]<https://www.bitchute.com/video/6OdJJyokkmeo/>[/url]
[url][https://odysee.com/@GerDelaney40Cork:b/Europa
pa The Last Battle:o](https://odysee.com/@GerDelaney40Cork:b/Europa%20The%20Last%20Battle:o)[/url] Europa...

Nálepky / Témata v posledních třech měsících

Evropská unie Izrael Zdraví Česká republika Energetika Terorismus Finance, peníze LGBT Civilizace Média, manipulace, lži Asie Slovensko Evropa Společnost Írán Současné události Historie Ropa USA Analýza Ekonomika Wikileaks Čína NATO Klima Německo CIA Cenzura Rusko Srbsko Banksteři Globální ekonomika Frakování

[Očkování](#) [Korporační kapitalismus](#) [Ukrajina](#) [Boj o zdroje](#) [Fašismus](#)
[Válka o dolar](#) [Rusko-americký konflikt](#) [Británie](#) [Globální oteplování](#)
[Deep State](#) [Liberalismus](#) [Geopolitika](#) [Trump](#) [Covid teror](#) [Velký reset](#)

Odkazy

[InfoVojna](#)

[Vidlákovy kydy](#)

[Nikola Bornová](#)

[Slobodný vysielateľ](#)

[Svobodný vysílač](#)

[Sdružení mikrobiologů, imunologů a statistiků](#)

[Smutná krabice](#)

Nepolitické

[Benny Hill](#)

[Kompletní seznam útulků pro zvířata](#)

Měnové kurzy

 USD	24,83 Kč
 Euro	24,47 Kč
 Libra	28,07 Kč
 Kanadský dolar	18,20 Kč
 Australský dolar	15,78 Kč
 Švýcarský frank	24,89 Kč
 100 japonských jenů	16,81 Kč
 Čínský juan	3,43 Kč
 Polský zloty	5,12 Kč
 100 maď. forintů	5,98 Kč

 Ukrajinská hřivna	0,68 Kč
 100 rublů	40,27 Kč
 1 unce (31,1g) zlata	41 153,36 Kč
 1 unce stříbra	482,14 Kč
 Bitcoin	481 588,10 Kč

Poslední aktualizace: 23.10.2022 21:00 SEČ

Tuto stránku navštívilo **575**